

РЕШЕНИЕ

№ 6947

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6305** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.3 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба, вх. № 20372 от 06.07.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1354 – 195#2 от 01.07.2020 г. по описа на ТД на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя Н. Г. Р., чрез адв. Р. Р. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 5 срещу Заповед № ФК – С437 – 0034992 от 11.03.2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

С жалбата се моли съда да отмени оспорената заповед, тъй като е неправилна, незаконосъобразна и необоснована. Твърди се, че се касае за маловажен случай, от който няма да последват значителни вреди за държавния бюджет. Излагат се подробни доводи по съществуващото на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. Претендира разности.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Н., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 26.02.2020 г. в 15, 42 часа е извършвана проверка в търговски обект – бърза закуска - дюнер, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя.

В хода на проверката е извършена контролна покупка от органите по приходите, преди легитимация, на обща стойност от 3,00 лв. (1 бр. среден дюнер) е прието плащане от служител на обекта, за което не е издаден фискален бон. Плащането е прието от работник кухня на обекта. След легитимация от страна на органите по приходите, в хода на проверката са отпечатани ДФО № 0004845 от 26.02.2020 г. и КЛЕН от 26.02.2020г. от работещото и въведено в експлоатация на обекта ФУ модел D. DP – 150, с рег. На ФУ № 4266703 от 21.06.2019 г. и ИН на ФУ DT 674715 и ИН на ФП № 02674715.

Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка (ПИП) серия АА № 0034992 от 26.02.2020 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 3, ал. 9 от Наредба № Н – 18/2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изисквания към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин във връзка чл. 118, ал.1 във връзка с чл. 186, ал.1, т.1, б. „а” от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).Определен е срок на принудителната мярка от 14 дни запечатване на обекта.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните. По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване съдебно счетоводна експертиза, която се кредитира от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от надлежна страна, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

По въпроса за валидността на оспорената заповед, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № ЗЦУ – ОПР - 16 от 17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Относимите разпоредби на чл. 118 ЗДДС в случая се тези на: алинея 1, според която Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен

документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

От друга страна нормата на чл. 3, ал. 9 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на министъра на финансите, в сила от 28.01.2020г., определя, че всяко лице, което извършва продажби на услуги по обмяна на валута чрез автомат на самообслужване, е длъжно да регистрира и отчита всяка продажба чрез фискално устройство по чл. 2, ал. 2, т. 1 или 2, което се вгражда в автомата, и се издава фискална касова бележка на хартиен носител. Следователно на жалбоподателя е наложена ПАМ за нарушаване на чл. 3, ал. 9 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г., докато в Протокола за извършена проверка и в мотивите на процесната заповед е описано нарушение по чл. 3, ал. 1 от Наредбата, т.е. е допуснато съществено процесуално нарушение от ответника при и налагането на ПАМ, тъй като е посочено несъставомерно нарушение.

При така установеното нарушение на процесуалните правила, съдът намира, че не е необходимо да изследва съставомерността на описаната фактическа обстановка, тъй като в съдебното производство осъществява контрол за законосъобразност на административния акт и е извън неговата компетентност да преквалифицира посочените за нарушени разпоредби.

С оспорената заповед е постановено да се приложи ПАМ - запечатване на обект за срок от 14 дни, което е обосновано с вида на нарушението.

Така определеният размер е правилен. Той съответства на съдържащата се в чл. 22 от ЗАНН позитивна правна уредба на ПАМ. Съгласно същата, принудителните административни мерки могат да притежават една или повече от следните функции: превантивна, преустановителна и възстановителна. Съдържанието на конкретната ПАМ и предпоставките за налагането ѝ я определят като превантивна и преустановителна.

Влияние върху продължителността на ПАМ в този случай оказва целта по реализирането не само на преустановителната, но и на превантивната функция. Още повече, че в случая е възможно АНО да не е санкционирал жалбоподателя именно защото е сметнал, че прилагането на ПАМ би било достатъчно за постигане на превантивната и предупредителна функции по отношение на търговеца. Продължително упражняваната търговска дейност обосновава притежанието на високи професионални познания по отношение на фискалното законодателство и разколебава всяко предположение за случайния характер на допуснатото нарушение.

В тази връзка възраженията на жалбоподателя са неоснователни, тъй като всяко укриване на публични задължения, без значение на техния размер, води до негативно засягане на държавния бюджет. Не на последно място е необходимо да се посочи, че съгласно протокола за извършената проверка, установената касова наличност е с 10,67 лв. по - голяма от касовата такава.

С оглед на всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – С437 – 0034992 от 11.03.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които водят до нейната незаконосъобразност.

По изложените съображения, жалбата на [фирма] е основателна и като такава следва да бъде уважена, а обжалваната заповед отменена като незаконосъобразна.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на жалбоподателя и да му се

присъдят сторените съдебно – деловодни разноси по делото в общ размер от 301, 41 лв., от които 51, 41 лв. внесена държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 250,00 лв.

Водим от горното, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Заповед № ФК – С437 – 0034992 от 11.03.2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК 204603760ГД сторените съдебно – деловодни разноси в общ размер на 301,41 (триста и един лева и четиридесет и една стотинки) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд - в 14 -дневен срок, от съобщаването му.

СЪДИЯ: